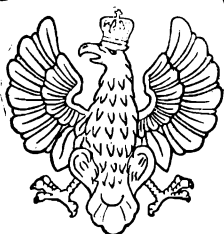

3 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F16d 1/06

No 262.

Wacław Ufnowski,
Warszawa (Polska).

Kl. 47c6.

h7c, 1/a

Sprzęgło kłowe do samoczynnego okresowego włączania i wyłączania.

Zgłoszono: 15 lipca 1919 r.

Udzielono: 3 czerwca 1924 r.

Proponowane sprzęgło kłowe urządzone jest w ten sposób, że włączanie i wyłączanie odbywa się samoczynnie po każdym obrocie lub po połowie, jednej trzeciej i t. d. obrotu wału, włączanego w okresach czasu dokładnie regulowanych od minimum do określonego potrzebnego maximum.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok boczny sprzęgła osłoniętego; fig. 2 - przekrój i rzut poziomy z przekrojem mechanizmu regulacyjnego; lewa strona fig. 3 - przekrój poprzeczny przez prawą część sprzęgła (4), prawa strona tejże fig. - przekrój poprzeczny między częścią (4) a jarzmem (7); fig. 4 - przekrój podłużny osłony z widokiem wnętrza; fig. 5 - widok sprzęgła włączonego po całkowitym obrocie.

Na fig. 4 lewa część sprzęgła kłowego (3) jest osadzona na dającym ruch

wale napędnym (1). Druga połowa (4) jest osadzona na otrzymującym ruch wale napędzanym (2) i może być na nim swobodnie przesuwana, łącząc się z nim tylko zapomocą klinu (10). Część (4) ujęta jest w jarzmo (7), które zapomocą sprężyn (9) złączone jest ramą (6) i wechwytem śrubowym (5). Na ramę (6) naciska sprężyna (21) podparta drążkiem (12), który opiera się o nagwintowany sworzeń (14) (fig. 4 i 2). Sworzeń (14) otrzymuje napęd przez koła zębate (18) i (17) od wału (1) (fig. 4). Drążek (12) z jednej strony łączy się z ramą zapomocą przegubu (13) (fig. 1 i 4), drugim zaś końcem, zaostrozonym w postaci łopatki (fig. 2), posuwa się po nacięciach gwintu na sworzniu (14) do góry; gdy dojdzie do końca, spada z nacięcia i wówczas niepodpierzana już sprężyna (21) przesuwa, zapomocą ramy (6) i wechwyty (5), sprzęgło (4) do

włączenia z obracającą się częścią tego sprzęgła (3); następuje obrót prawej części sprzęgła (4) wraz z wałem (2). Fig. 5 pokazuje właśnie sprzęgło w położeniu przed końcem całkowitego obrotu sprzęgniętego wału (2). Śrubowe powierzchnie (20) wechwyty (5) odsuwają się od siebie i odsuwają ramkę (6) oraz drążek (12) na miejsce wyjściowe. Drążek (12), pod wpływem swego ciężaru, spada do oparcia o pierścień regulacyjny (16) (fig. 1 i 2), następnie opiera się o sworzeń (14) i idzie po wcięciach gwintu do góry. Naciągnięte sprężyny (9) wyrywają z roboty sprzęgło (4), które z położenia wskazanego na fig. 5 przechodzi w położenie uwidocznione na fig. 4.

Długość okresu luźnego biegu wału (1) reguluje się długością śruby (14), po której nacięciach przechodzi drążek (12), przez odpowiednie umieszczenie nakrętki

(16), (fig. 1 i 2), według zamieszczonej skali na osłonie (15).

Wał (2) robi jeden obrót w odstępach czasu, potrzebnych na przejście drążka (12) po całkowitej długości nacięcia na sworzniu (14); tak jest wówczas, gdy wechwyty śrubowe (20) mają jeden ząb; jeżeli zaopatrzymy je w dwa, trzy, cztery, i t. d. zęby, oddzielające poszczególne powierzchnie śrubowe, to otrzymamy przerwy ruchu wału (2) po każdym pół-obrocie, jednej trzeciej, jednej czwartej i t. d. obrotu wału (1).

Zastrzeżenie patentowe.

Sprzęgło kłowe, do samoczynnego okresowego włączania wału roboczego (2), tem znamienne, że okresy, kiedy sprzęgło łączy oba wały, względnie kiedy wał roboczy jest nieruchomy, mogą być regulowane zapomocą drążka (12) i nakrętki (16).

